

Tillbaka till Jesus

Samtalsmaterial för husgrupper, Korskyrkan, Borås, ht 2009, M Nilsson.

Samling 6: ”Jag är Uppståndelsen och Livet”

Öppning

Den 22 dec 1899 dog den kände evangelisten Dwight L Moody. Hans son Will satt vid sjukbädden. Plötsligt säger Moody, med svag röst: - *Jorden avlägsnar sig, och himlen öppnas för mig.* Hans son svarar: - *Du drömmer far.* Men han svarar: - *Nej, det är ingen dröm Will. Om detta är döden så är den härlig. Gud kallar mig och jag måste gå.* Familjen samlas och bara några ögonblick därefter var D. L. Moody död.

Hans begravning var full av hopp och tacksamhet. Många mindes några ord han uttalat tidigare under året, i New York: *”En dag kommer du att läsa i tidningen att Moody är död. Tro då inte ett enda ord. Den stunden kommer jag att vara mer levande än jag är nu... min köttsliga födelse ägde rum 1837, min andliga födelse 1855. Det som är fött av kött må dö. Det som är fött av ande skall leva i evighet.”*

- Mer levande än någonsin. I dessa ord ekar några ord från Jesus: *”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör.”*

Läsning: Joh 11:1-46

Studium och samtal

Dagens studium handlar om evighetshopp, men också om vardagsnärvaro. Utan Gud vore livet en slags tragedi. Vi föds och lär oss att leva. Vi blir tonåringar och drömmer om framtiden. Men får vi leva blir vi också äldre. Med ålderdom kommer förlorade livskrafter och säkert också andra förluster. Kanske blir vi sjuka och svaga. Någon blir också ensam. Och en dag dör vi.

Det verkar minst sagt tröstlöst.

En välkänd kemist liknade en gång människan med en kemisk förbränning. Hon flamar upp, lever några år, dör och blir till slut aska.

Man bad dr. George Carver, en kristen vetenskapsman att kommentera hans liknelse. Jag tycker att hans svar var träffsäkert. Dr. Carver svarade med två ord: - *Stackars människa!*

Stackars den vars livssyn inte är större än så. Men vad säger egentligen Bibeln om människan, livet och döden?

Låt oss nu åtminstone se på något av det.

Vad säger dessa bibelverser om liv och död? Läs 1 Mos 3:1-4, 1 Mos 5:5, Rom 6:23.

Vi tar rosen från busken och klipper dess stam. Vi sätter den på bordet och njuter dess skönhet. Den doftar och är vacker. Den ser levande ut. Men den är död. Den kommer snart att vissna och fälla sina kronblad. Den har skilts från sina rötter, från livets källa.

Gud är Livets källa. När människan bröt med Gud bröts hon bort från sina rötter. Därför är syndens konsekvens döden.

Men det är förstas inte allt som Bibeln har att säga om detta. Faktum är att om Gud inte hade haft mer att säga än detta så hade det inte ens funnits någon Bibel. Om Gud hade lämnat oss där vi lämnade honom hade allt varit hopplöst. Detta är bakgrunden till Bibelns mest kända vers, Joh 3:16. Vad säger den egentligen?

Rom 5:8 handlar också om Guds kärlek. Hur har Gud bevisat den?

Eftersom syndens yttersta och svåraste konsekvens var döden så måste Gud göra någonting åt döden för att rädda oss. Vad säger Hebr 2:14-15 om detta?

Jesus har genom sin uppståndelse krossat dödens makt över mänskligheten. En av Bibelns starkaste text om detta återfinns i Upp 1:17-18. Vad handlar texten om?

Smaka igen på orden *”Jag var död...”* Vi kan ha många teorier om livet efter döden, men ingen av oss kan säga, åtminstone inte på det sätt Jesus sa det, *”jag var död”*. Jesus däremot kunde säga: *”Jag var död”*. Han vred nycklarna till dödsriket ur djävulens händer. Han var död, men lever. Därför kan han befria en människa, inte bara från fruktan för döden utan också från själva döden.

Tron på den uppståndne Jesus förändrar vår relation till döden. Vad säger Paulus om detta i dessa verser? Läs 1 Kor 15:12-20, 53-57.

Hur ser Paulus på sin egen död? Läs Fil 1:21-25 och Rom 14:8.

Det är någonting onaturligt och allvarligt om vi drabbas av livströtthet och dödslängtan. Det är någonting annat att drabbas av hemlängtan. Hur beskriver Paulus det eviga livet i Fil 3:20?

Hebr 11:13-16 talar om människor som sökte ett hemland. Vad skapade denna medvetenhet om himlen i deras liv? (Ögna gärna igenom hela kapitlet.)

Hur tänker du dig Himlen?

Har du någon gång längtat till Himlen?

Hur beskriver Johannes Himlen? Läs Upp 21:1-5.

Vi tittar närmare på texten

Lasaros, en av Jesu vänner är sjuk. Hans systrar, Marta och Maria, sänder bud efter Jesus. Då händer någonting mycket märkligt, Joh 11:6: *"När han nu hörde att Lasaros var sjuk, stannade han först kvar två dagar där han befann sig..."*

Innan Jesus kommer fram har Lasaros hunnit dö. Det verkar som om han kommer för sent den här gången.

"Men den här dagen i Betania fick lärjungarna lära sig, att även om en bön inte blir omedelbart besvarad (v.6) och även om vägen tycks onödigt svår och farlig (v.8), så vet Jesus vad han gör. När vi följer honom, vandrar vi i ljuset och inte i mörkret (v.9-10). Han har en plan och en avsikt också när sjukdom och död och sorg hemsöker hans vänner." (Gordon Bridger, Han som kom utifrån, EFS-förlaget, 1976)

Berättelsen börjar med ett behov. Så är det ofta. Våra behov blir en glipa i fasaden, en möjlighet för Gud att komma in, och ofta är ett behov eller en fråga inledningen till en berättelse om hur Jesus visar vem han är.

Vad kan vi lära oss av det?

Denna starka berättelse finns inte återgiven i något annat evangelium. Varför? Frågan är obesvarad. Kan vi kanske tänka oss att det var för Lasaros skull? Lasaros blev själv förföljd efter denna händelse, se Joh 12:9-10. Johannes evangelium skrivs sent, långt efter de tre första evangelierna. Kanske hade berättelsen om hur Jesus uppväcker Lasaros riskerat att vändas mot Lasaros, och försvårat hans situation, och kanske var han inte längre i livet när Johannes skriver sitt evangelium. Kanske kunde nu berättelsen återges utan att den utsatte Lasaros för svårigheter. Vi vet inte. Men visst hade det varit intressant att få veta vad som hände Lasaros efter detta?

"Översteprästerna bestämde sig då för att döda Lasaros också", (Joh 12:10) Lyckades de med sina föresatser? Vi vet inte det heller, men visst är orden "Lasaros också" underliga ord? Ord som på sitt sätt beskriver varje förföljelse mot kyrkan genom historien. Det räcker inte med att röja Jesus ur vägen. Det finns för många som upplevt honom, minns honom, älskar honom och kan berätta om honom. – Vi måste döda Lasaros också.

Men berättelsen om Lasaros och Jesus är också berättelsen om Thomas och Marta och Maria, och kanske om dig och mig. Det är berättelsen om människor som tror, men vars tro behöver väckas och korrigeras.

I v.16 möter vi Thomas tro: *"Tomas, som kallades Tvillingen, sade till de andra lärjungarna: 'Låt oss gå med för att dö med honom.'" Joh 11:16*

Hur skulle du beskriva Thomas tro?

V.20-24 avslöjar något om Martas tro, och v.32-34 återger Marias reaktion på mötet med Jesus i sorgen efter Lasaros. Hur ser deras tro ut? Vad säger de? Vad ger de uttryck för?

Thomas ord visar på en imponerande trohet och på mod. Men Thomas är också uppgiven. Han är beredd att gå med Jesus för att dö med honom, men han förväntar sig inget under.

Också vår tro kan bli trött och matt. Människor som älskar Jesus och t.o.m. är beredda att dö för honom kan bli uppgivna i sina hjärtan. Vi lever kvar hos honom och i hans församling. Vi kan inte tänka oss att lämna honom. Och ändå orkar vi kanske inte tro honom om förändring. Jag skulle säga att detta inte är så helt ovanligt. Håller du med?

Marta och Maria uttrycker sin tro på vad Jesus hade kunnat göra, bara han kommit i tid, och sin tro på vad han ska göra i framtiden, på uppståndelsens dag. Båda dessa bekännelser är viktiga i den kristna tron. Den kristna kyrkan tror på vad Jesus en gång gjorde. Den tror också på vad Jesus en gång ska göra. Och ändå, trots dessa starka bekännelser, fattas något viktigt, nämligen vad Jesus kan just nu, jämför Hebr 13:8.

Jesus svarar på deras bekännelser och reaktioner med orden: - Jag är... - Jag är... inte bara uppståndelsen, utan också livet.

"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör." "Jag är... livet. Den som tror på mig skall leva..." Inte bara en gång i framtiden, utan också nu. Inte bara där, utan också här.

Jesu ord i textens centralverser vänder på allt, v.25-26: ” *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?*”

Fast Lasaros uppstår från döden, efter fyra dygn, och då förruttnelseprocessen redan börjat, är inte uppväckandet huvudsaken i berättelsen. Jag skulle gärna ha hört Lasaros berättelse om vad han varit med om, liksom jag ofta undrat vad som hände efter detta. Det enda jag vet är dock att Lasaros uppstod, levde en tid och dog igen, för ”*det är människans lott att en gång dö och sedan dömas.*” (Hebr 9:27)

Lasaros dog, för döden är ett faktum. Om Jesus inte kommer tillbaka innan det sker ska också jag dö en dag. Det ska vi alla. Men Jesus vänder på allt med sina ord: ”*Den som tror på mig skall leva om han än dör.*”

- Lasaros sover, säger Jesus, v.11. Så avväpnar han döden. En troende människa kan dö fysiskt... men det är också allt. Även om förföljare kan döda en kristen kan ingen ta hans liv. För Jesus är hans liv. Den troende människan ”*skall leva om han än dör.*”

Det var detta D.L. Moody, den gamle gudsmannen visste, när han skrev: ”*En dag kommer du att läsa i tidningen att Moody är död. Tro då inte ett enda ord. Den stunden kommer jag att vara mer levande än jag är nu...*”

Tid för bön och förbön

”*Den som tror på mig skall leva om han än dör.*”

Jesus sa inte: ”*Den som tror på mig skall leva till dess han dör.*” Inte sa han heller: ”*Den som tror på mig ska leva när han dör.*” Jesus sa: ”*Den som tror på mig skall leva.*” Det

eviga livet börjar nämligen inte i himlen. Det eviga livet börjar i den stund en människa blir född på nytt och Guds liv kommer in i hennes liv. Det är här och nu – och ständigt. Döden innebär en tillfällig skilsmässa från familj och vänner, men inte från Gud. Paulus skriver, Rom 8:38-39: ”*Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.*”

Och ändå liknar vi säkert ofta Marta och Maria som hade lättare att tro på vad Jesus hade kunnat göra igår och vad han ska komma att göra imorgon. Själv säger han: - Jag är. Inte var, inte blir, utan är. – Jag är här och nu. Detta är också hans löfte till oss när vi ber, Matt 18:20: ”*Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.*” Låt oss alltså be frimodigt och medvetna om hans närvaro.

Att ta med hem

”*Johannes säger att en dag kommer Gud att torka bort dina tårar. Samma händer som spände ut himlafästet kommer att vidröra dina kinder. Samma händer som formade bergen kommer att smeka ditt ansikte. Samma händer som vred sig av smärta när de romerska spikarna trängde igenom dem kommer en dag att hålla ditt ansikte och torka bort dina tårar. För alltid.*” (Max Lucado, Och himlen applåderade, HF:s förlag, 1993)